

[Hans Hansen (Rørby).]

vor Rigsdag for Maalet, vi har naaet. Af Højre blev vi plyndret, og af Venstre blev vi flaaet!“ Og: „Vi klinker med de store og nikker til de smaa, vi klippede de mange til Fordel for de faa.“ Det er den Politik, som udelukkende har til Formaal at gavne de faa paa de manges Bekostning, der nu i dette Øjeblik er sat i Højsædet, og dette Lovforslag er et Led i denne Politik, som vi er Modstandere af og vil stemme imod.

Handelsministeren (Hauge): Jeg er meget tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Pürschel gik ind for Princippet i Lovforslaget og vil medvirke til at faa dette Princip udformet paa bedst mulig Maade. Det ærede Medlem Hr. Pürschel var mere villig end det ærede Medlem Hr. Vesterager, der var det konservative Folkepartis Ordfører, og jeg glædede mig over, at det ærede Medlem Hr. Pürschel nu er gaaet over til vort Standpunkt. Det er ikke sidste Gang, det vil ske. Hvis de Konservative overhovedet vil have noget ud af deres Gerning her paa Rigsdagen i Fremtiden, saa vil de komme til at erfare, at de Gang paa Gang maa staa op her paa denne Talerstol og yde Tilslutning til de Principper, som vi er gaaet ind for gennem Aarene, men først efterhaanden har kunnet komme til at udfolde paa den rigtige Maade.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at Socialdemokratiet havde været uden Interesse for Beskyttelse af Erhvervene her i Landet, men det er jo ikke rigtigt. Socialdemokratiet har Gang paa Gang givet til Kende, at vi var villige til at gaa ind for en rimelig Beskyttelse af de forskellige Erhvervsgrøene, der kunde komme i Betragtning, men vi har ikke i Tide og Utide fremholdt Beskyttelsesprincippet. Vi har taget dette Princip op til praktisk Prøvelse og været med til at gennemføre Beskyttelse, hvor det har vist sig at være muligt, og hvor det har vist sig at være nødvendigt, hensigtsmæssigt. De Konservative har derimod baade i Tide og Utide talt for Beskyttelse, men de har ogsaa forsømt virkelig for Alvor at gaa ind for at faa deres Tanker gennemført i Praksis, og det var det, jeg bebrejdede de Konservative. De taler noget om, at der skal ydes Beskyttelse, og det ærede Medlem Hr. Vesterager, der her talte paa det konservative Folkepartis Vegne, talte saa smukt om, at efter Højkonjunkturerne, da det private Initiativ havde lidt Skibbrud med Kartoffelmelsproduktionens Igangsættelse, da skulde man have beskyttet de Fabrikker,

der var værd at beskytte, man skulde have reddet de Værdier, som kunde have været reddet. Dette er for saa vidt rigtigt, men det var i den Periode, da det konservative Folkeparti sammen med Venstre dannede Regering her i Landet (*Afbrydelse*: Nej!) . . . Det var i den Periode, men det konservative Folkeparti gjorde ikke noget alvorligt for at faa en virkelig Beskyttelse tilvejebragt, der kom ikke noget ud af det. De Fabrikker har staaet nu i mange Aar. Der staaar saaledes en Fabrik ude ved Grimstrup i Nærheden af Frederiksværk. Den har staaet stille i ca. 12 Aar. Denne Fabrik burde jo have nydt godt af den konservative Beskyttelse og af den Magt og den Indsigt, som det konservative Folkeparti havde været i Stand til at udfolde i Perioden under Ministeriet Neergaard fra 1920 og fremover, men jeg kan ikke se, at det konservative Parti har udfoldet nogen egentlig Virksomhed for at faa denne Fabrikation opretholdt paa et nogenlunde rimeligt Grundlag.

Jeg ved saamænd ikke, om det er Umagen værd at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der for frem i sin Vildfarelse paa samme Maade, som da han talte første Gang. Han sagde, at der var saa og saa mange Arbejdere, jeg tror, det var en 7, 8, 9 Arbejdere paa hver Fabrik, og det gangede han med det Antal Fabrikker, der var, og saa regnede han ud, hvilket uhyre Offer det var for Samfundet at holde denne Fabriksvirksomhed i Gang, det blev, jeg tror, det var Minimum, 30 000 Kr. i Beskyttelse pr. Arbejder. Der skal en uhyre Dristighed til at jonglere med Tal paa denne Maade, eftersom Forholdet ligger lige for, at det jo ikke blot er disse Arbejdere, der her er Tale om, der kommer i Betragtning ved Etablering af det, der her forhandles om, men det jo først og fremmest er de Hundreder for ikke at sige Tusinder af Dyrkere af Kartoffler, der nyder denne Beskyttelse. Alene ovre ved Brande-Fabrikken er der mellem 600 og 800 Leverandører af Kartoffler, og de Folk derovre er henrykt for, at det har været muligt at faa denne Fabrik til at gaa endogsaa i udvidet Omfang, og den Dag i Dag køres der store Portioner af Kartoffler langvejs fra ned til denne Fabrik, fordi de paa-gældende Landmænd overhovedet ikke kan komme af med deres Kartoffler paa anden Maader end ved at faa dem omsat i denne Produktion, saaledes at det kan være nogenlunde lønnende for dem at have produceret dem. Det er altsaa ikke blot de faa Arbejdere, der er paa selve Fabrikkerne, det